

κῆρ ἢ πλοῦτος· ὥστε παρῶτον ἢ γεωργικῆ πό-
 τερον μέρος π τῆς χρηματικῆς, ἢ ἕτερον π
 γῆς, καὶ κερδοῦ ἢ πᾶσι τῶν Ἐσθλῶν ὀπ-
 μέλεια καὶ κτήσις; ἀλλὰ μὲν εἶδη γὰ πολ-
 λά Ἐσθῆς. διὸ καὶ βίαι πολλοί, καὶ τῆς ζώων,
 καὶ τῆς ἀνθρώπων εἰσὶν· οὐ γὰρ οἶον τὴ ζῆν
 • αἴνυ Ἐσθῆς. ὥστε αἱ διαφοραὶ τῆς Ἐσθῆς τοῦ
 • βίαις πεποιθῆκασι διαφέροντας τῆς ζώων.
 • τῆς τε γὰρ θηρίων, τὰ μὲν ἀγέλαμα, τὰ δὲ
 • σποραδικὰ ὄντι, ὅποτέρος συμμέρει παρῶς
 • τῶν Ἐσθλῶν αὐτῶν, διὰ τὸ τὰ μὲν ζωοφάγα,
 • τὰ δὲ κερποφάγα, τὰ δὲ περφοφάγα αὐτῆς
 • εἶναι. ὥστε παρῶς ταῖς ῥασιώνας καὶ τῶν ἀρεσιν
 τῶν τούτων ἢ φύσις τοῦ βίαις αὐτῆς διάκρι-
 σεν. ἐπεὶ δὲ οὐ ταῦτ' ἐκέρσθη ἢ οὐκ ἐξέρ-
 σθη. ἀλλὰ ἕτερα ἐτέροις, καὶ αὐτῆς τῆς ζωοφά-
 γων καὶ τῆς κερποφάγων οἱ βίαις παρῶς ἀλ-
 ληλα διεστᾶσιν· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς ἀνθρώ-
 πων. πολλοὶς γὰρ διαφέρουσιν οἱ τούτων βίαις.
 • οἱ μὲν οὖν ἀργάτατοι, νομαδῆς εἰσὶν ἢ γὰρ ὄδο
 • τῆς ἡμέρον Ἐσθῆς ζώων, αἴνυ πόνοι γίνεται
 χρολάζουσιν. ἀναγκάου δὲ ὄντος μεταβαλ-
 λειν τοῖς κτήνεσι διὰ τὰς νομας, καὶ αὐτοὶ
 ἀναγκάζονται συνακαλουθῆναι, ὡσπερ γεωρ-
 γίαν ζώων γεωργικώτεροι· οἱ δὲ ὄδο θήρας ἕ-
 τεροι ἐτέροις· οἱ μὲν ὄδο κησείας, οἱ δὲ
 • ἀφ' ἀλείας ὅσοι λίμνας, καὶ ἔλη, καὶ ποτα-
 μοῖς, ἢ θάλαπταν τοιαύτῃ παροσικουσί·
 οἱ δὲ ἀπ' ὀρνίθων, ἢ θηρίων ἀργίαν. τὸ δὲ
 πλείον γῆς τῆς ἀνθρώπων, ὄδο τῆς γῆς ζῆν,
 • καὶ [τῆς] ἡμέρον κερποῶν. οἱ μὲν οὖν βίαις
 • ποσοδοὶ γερδόν εἰσιν, ὅσοι γὰρ αὐτῶν τον ἔχου-
 • σι τῶν ἔργασίαν, καὶ μὴ δὲ ἀναγῆς καὶ κε-
 • πτείας πορίζονται τῶν Ἐσθλῶν, νομαδικός,
 • γεωργικός, κησικός, ἀλείπτικός, θηρευτικός·
 • οἱ δὲ καὶ μὲν οὖν, ἐκ τούτων ἡδέως ζῶσι,
 παροσικαπληροῦντες τὸν ἐνδεέστατον βίον, ἢ
 τυγχάνει ἐκλείπων παρῶς τὸ αὐτῆρας εἶναι· οἱ
 οἱ μὲν νομαδικὸν ἄμα καὶ κησικόν, οἱ δὲ
 γεωργικόν καὶ θηρευτικόν ὁμοίως δὲ καὶ πᾶσι
 τοῦ ἀλλοῖς, ὡς αἱ ἢ χρεία συναναγκάζει, πᾶ-
 πον τὸν Ἐσθλὸν διάγρυσιν. ἢ μὲν οὖν τοιαύτη
 κτήσις ἴσῳ αὐτῆς φαίνεται τῆς φύσεως δι-
 • δολομῆ πᾶσι, ὡσπερ καὶ τῶν παρῶτων γῆς
 • σιν ὁμοῖς, οὕτω καὶ τελειώδεσσι. καὶ γὰρ καὶ
 • τῶν ἐξ ἀρχῆς γῆρουν, τὰ μὲν συμματικῆτι
 • τῆς ζώων ποσῶν τῶν Ἐσθλῶν, ὡς ἰκαλίω εἶναι, μέχρως οὐ αἱ δύνονται αὐτῶ αὐτῶ πορίζειν τὰ
 • γῆν οἶον· ὅσα ἐποικητοικῆ, ἢ ὡστοκῆ· ὅσα δὲ ζωοτοκῆ, τῆς γῆς οἶον ἔχει Ἐσθλῶν

A complectuntur partes: itaque primum du-
 bitatio est, agricultura vitrum pars aliqua
 sit illius acquirendi disciplinae, an alia
 quoddam genus: & omnino circa ali-
 mentum cura & acquisitio. Atqui spe-
 cies alimentandi multae sunt. quapropter
 & vitae plures sunt, animalium, & ho-
 minum. non enim fieri potest, ut viuatur
 sine alimento. Itaque diuersitates alimen-
 torum diuersas fecerunt animalium vi-
 tas. Nam ferarum quidem aliae gregales
 sunt, aliae soliuagae: vt hoc, vel illio mo-
 do, illis conducit ad victum, quoniam a-
 liae viuus animalibus, aliae fructibus, aliae
 cunctis pascuntur, quare ad facultatem
 victus atque delectum ipsarum vitas natu-
 ra distinxit. Cum vero non idem cuius
 dulce sit secundum naturam, sed a-
 liis alia: & illarum quae animalia, & illa-
 rum quae fructus comedant, vitae inter se
 differunt. Hoc idem est in hominibus,
 differunt enim multae eorum vitae, nam
 C pigertimi qui sunt, pastorem vitam se-
 quantur: quoniam a mansuetis animalibus
 sine labore educatio ipsis provenit o-
 tiosis, cumque sit necesse mutare locum a-
 nimalibus, & ipsi coguntur vna sequi, qua-
 si agriculturam quandam viuam colen-
 tes. Alij vero ex praeda viuunt, & praeda
 quidem alia alij, ceu alij venantes, alij pi-
 scantes: vt qui paludes, & stagna & flumi-
 na, & mare accolunt: alij ab auibus & fe-
 ris, sed maxima pars hominum a terra
 viuunt, & a fructibus non syluestribus. Vi-
 ta igitur ferè tot sunt, quot secum pro-
 priam & innatam habent operationem,
 nec per commutationem & commercia
 sibi praeparant alimentum: pastoralis, agri-
 cultura, praedatoria, piscatoria, venatoria.
 Sunt & qui ista miscunt, iucundè viu-
 ant, E supplentes deficientem vitam qua
 deficiens est, vt sufficientia asit: ceu pa-
 storalem simul quidem & praedatariam,
 alij verò agriculturam & venationem,
 eodem modo & circa alias, vt indigentia
 compellit, in hunc modum degunt. Talis
 igitur acquisitio ab ipsa videtur natura
 hominibus data, vt statim possit genitu-
 ram, sic etiam ad perfectionem dedu-
 ctis. nam ab ipso generationis initio qua-
 dam animalium simul expriment tantum
 F alimenti, vt sufficiat donec possit si-
 bilipsum acquirere quod generatum est, vt
 quaecunq. ex putredine, vel ex onis gignit-
 tur, quae verò pariunt viuientia, alimentum